

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

precatus est Jove ut suos filiteret: inde iouē sitorē
 appellatū: nec Romulus iouem sitorē appellatu
 rum si suos filiteret: sed ait: Dic ego tibi templū sta
 tori Joui. i. qui es sator: propria virtute stans: et rez
 stabilior: tanq̄ stabilior nostro futuro tēplū qd̄ mo
 numentū sit posteris tua p̄sentia p̄seruata esse vobez
 voueo. Nam q̄ Romulus dixit fugā sedā sisse: non
 sic accipiendum est q̄ precatus sit iouem: vt suos fo
 lum filiteret (hoc est iudicū foret) sed vt sic filiteret:
 vt in sabinoz ipugnatē ac insectatē starent: illisq̄
 resisteret. Qd̄ Lucretius eodē loco tāgū cum ait. Nec
 precatus velut si sensisset auditas preces hic inq̄t ro
 manis Iuppiter optimus maxime resistere atq̄ ite
 rare pugna iubet. Resistere romani tanq̄ celesti vo
 ce iussi. Hoc etiā Licet. lib. j. inuec. pp̄re poluit: Tu
 iuppiter qui iisdē rebus quibus hęc vobz condita au
 spicijs a Romulo es cōstitutus: quē satorē huius vr
 bis atq̄ imperū vere noīamus: hunc et huius socios a
 tuis aris: ceterisq̄ tēplis ac rectis vrbis a iugibus
 a vita fortunisq̄ cuiū omnīu arcebis. Et lib. iij. de fi
 ni. Ad seruandū genus humanū natura incitant atq̄
 etiā iouē tū op̄ omīa maximā dicitur: cūq̄ eū salu
 tarē hospitalē satorē hoc intelligi volumus salutem
 hominū in eius esse tutela. Et bis cōstat Jovē cognō
 minatū satorē fuisse nō a siltēdo: vt Calla dixit: sed
 a stando: quia cum stare solus putaret aduersus tē
 plo sibi dicato tanq̄ vrbis Romę romanisq̄ populi
 stabilitor: vt ibi pro tutela romanorū veneratus sta
 rer hospitalis: eo q̄ romanos aduersus sabinos sta
 re fecisse crederet. Quod et pater meus Aug. lib. iij.
 de ciuitate dei. paucis verbis complexus est dicens:
 Hic tamē Romulus de suozū virtute desperans: io
 uem orauit vt starent: atq̄ ille hac occasione nomen
 satoris inuenit. Nec mirū si a sitorē sit: quoniam
 stare est virozū fortiter pugnantū: vt apud Plau. in
 am. Si in fugā se tū nemo cōuertit: nec recedit loco
 quin statim rem gerat animā omittunt prius q̄ loco
 demigrent: quibz vt iterat iacet obrinetq̄ ordinē.
 A sitorē sūt cōposita Absistor: assistor: qd̄ est p̄sentem
 me exibeo siue corā me firmo. Teren. in adel. Accē
 de hac parmeno nimis istoc abisti. Hic p̄pter hęc
 assiste. Virgil. Ac libz citus affinit ozis. i. p̄sentauit.
 Cōsistor: circū sitor: desistor: existor: insistor: ob sistor: persi
 stitor: duro p̄seuero. Apul. Cum me rogassent an in p̄
 positio persisteret. P̄sistor: antessistor: resistor.

Sistrā: musicū instrumentū: hoc est cornu recuruū pecū
 stare egyptiorū quo vtrūq̄ in istis sacris argenti et
 sonorū dum percuteretur. Quid. Per tua sistrā p̄
 cor per anubidis ora verendi. Apul. Ereis et argen
 teis et aureis sistris argutum tinnitū confrepentes.
Sistrā: Si q̄s plorator collo tibi vermula p̄det: hęc
 quatit tenera garrula sistrā manu. Hoc tamē instru
 mentum apud egyptios vicem tubę exibebar. Vir
 gilius: Patrio vocat agmina sistrō. Inde a martiale
 dicitur Sistrata tuba.

Sitaces: auis que alio noīe p̄stracus et papagallus dicit
 tur. Pl. India autē hęc mittit sitacem: vocant viridē
 toto corpore: totoque tū minato in ceruice distinctā.

Sitarchia: vas repositoriū siue face vel pera in qua po
 ni consuevit abus. et s̄p̄ enim abus. Hiero. libro. j.
 Regū. Panis defectū in sitarchijs nostris et s̄p̄o
 lam non habemus.

Sitomera: mensura frumenti ad largiendā.

Sironia: regio littozalis macedonie versus Thermo
 pontū: in qua mōs est sibon nituosus. Virg. Sibon
 niasq̄ nitues hyemie subeam? aquosē. Hoc etiā no
 mine dicta fuit Thracia: vt inq̄t Hel. lib. r. Unde spi
 rat aquilo: quoniam ad septentrionē exposita. Quid.
 Et sibonio aquiloni.

Sitis: proprie bibendi appetitus. Per translationē po

nitur pro nimia auiditate cuiusq̄ rei. Plancius. Tu
 pio te amplecti: neq̄ aliter scim iamdu conceptā se
 dare possum. Hinc sitio is. Iusti. Satiare inquit san
 guine quē sitiisti. Huius diminutiū est Siticula.
Siticulosus: qui semper sitit. Inde Adria. Siticulosas
 vocat Apuliam.

Sitibundus: abunde sitiens.

Situla: cista qua populi suffragia in creandis magistratibus
 legibusq̄ ferendis colligebātur. Plau. in cas.
 Sotitia illa in situla. Situla etiā vas ad hauriendā
 aquā acōmodā q̄ aquā sicut. Idem: Si hanc situlā
 accepero: omnē illi pureo animā intertrahero. Huius
 diminutiū est Sirella. Licet. pro Lorne. Nec ma
 ius est legere codicē cum intercedat q̄ sitellaz ipsam
 cum ipso intercessore deferre.

Situs a. um. positus: Est sitū est quicquid loco suo pos
 tum non euerit. Teren. in adel. In quo nostrę spes
 opesq̄ omnes site erant.

Situs us. lanugo ex humore creata que sit in locis solē
 carentibus. Dona. exponē illud Virg. li. vii. Sed
 te victa sitū sic scribit: Situs est corruptio ex humo
 re et diuturnitate p̄tracta qua deteriores sūt species
 vno loco et prolixo tēpore cōstitutę. Vicit. situ quasi
 que semo esset: et nihil agēdo corrupta. Solet autē in
 locis situlentis odor quidā reter et aspernabilis olfa
 ctantiū nares offendere: qui et ipse situs dicit. Plin.
 li. rj. Desimū esse crocū qd̄ sitū redolet. Seder etiā
 situs in vultu: capite: totoq̄ corpore et habitu: p̄fer
 tim in opū qualem Luc. describit: sēda situ macies.
 Hunc etiā pedore dicitur. Col. lib. v. Vitibus siti
 dedit. Itā dō mulcus qui more cōpedis crura vitū et
 vineta cōprimit situs et veterno macerat: ferro di
 stringendus et eradendus est. P̄terea situs dicit lo
 ci qualitas: vt de situ sycularū. Virgil. lib. j. geoz.
 Et segnē patiere situ durecere campū. i. sicut stat.

S Ante D

Smargadus: gēma qua oculoꝝ acies recreat quo nihil
 viridius. Hinc smargadinus a. um. pe. co. Suidas.
 σμαραγδος θηλυκος λεγεται οτι λευκος
 λιθου πολυσι μοι ελεγχος δε βεραιονισος
 ησο θεοσβερασ και λοιπα.

Sigma tis. dicit omne illud qd̄ purgat: ab σμῆχω
 purgo/abstergo. Et est generale nomē quo medica
 menti omne significat: qd̄ valet ad emaculādā faciē
 et abstergenda corporum dehonefāctā. Hiero. in
 Dan. Afferte mihi oleū et smigmata.

Smignica: a. um. Teren. Smignica efficacitā smigmat.
Smilar: arbor quā latini tarum vocant. Est et gen^o ber
 be bedere similis densis geniculatę caulibus spinosę
 fruticosę ramis folio herbaceo flore candido olente
 liliū. Qui. li. iij. me. Et crocon in paruoz versum cū
 similace flores. Sunt qui similacem antophozum cū
 cant quasi seipsum ferentē. Hinc Smilaceus a. um.
 quod est factū ex similace.

Smyrna: vrbis in minorī asia: quā s̄uuius Deles circū
 fuit. Hanc Thebesus Thebalus in memoriā vrozis
 suę que smyrna vocabat extruxit. Et hac Homerum
 ozum habuisse quidā existimant.

S Ante O

Soanes populi Asię caucasi extreme obtinentes: sicut
 Strabo refert. lib. rj. Qui ducta hominū milia co
 gunt exercitum.

Soboles: successi o: ab olescendo. i. crescendo dicta.

Sobrius: dicit homo sane mentis: quasi separatus ab
 ebrio. Teren. in an. Tu pol homo non es sobrius.

Sobriini: duarum plurium ve sorozum filii quasi sorozū
 ni Patruelz patruozum filij: id est duoz aut. pluriū
 fratrum filij.

Socer vxoris meę pat. Socrus vxoris meę mater. So-
 cer magnus vxoris meę auus qui z profocer dicitur
 z ego sum illius progener. Et auus meus socer ma-
 gnus est vxoris meę illa illi pronurus. Socer autē z
 focrus dicunt: qz sibi generū alloctent. A socer sunt
 cōsocer/prosocer z adsocer. Cōsoceros vocāt quozū
 filij inter se matrimonio copulati sunt. Verbi gratia
 Ego illi cōsocer sum: z ille mihi cōsocer est: cur? filio
 filia mea nupsit. Prosocer z absocer eodē modo di-
 cuntur quo proauus z abauus.
 Socus per simplex e fuit vir Troianus animo z corpo-
 ris dignitate generosus.
 Soccus per duplex cc. genus calceamenti a sacco dedū-
 ctum nomē: ad cuius similitudinē erat factū ita qz li-
 gatū super pedē plicas multas per totū effundebat:
 qd non tñ comedorū erat: vt apud Horā. Hunc foc-
 ci cepe pedē sed etiam mulierū. Macro. ad Galuinā:
 Quę pullā tunicā nigrosqz calceolos candidę vestis
 z aurati focci depōitione sumpssit. Suet. de Cal.
 Sepe gematas depictasqz penulas manuleat? z ar-
 millatus in publicā processit: aliquādo sericat? z cy-
 cladatus ac modo in crepidis z cothurnis: mō in spi-
 culatoria caliga: nonnunqz focco muliebrī.
 Socculus/parū? foccus. Suet. in Titel. Pro maximo
 muncere a Desalina petiit vt sibi pedes pberet ex
 calcianos detracturus focculū dextrū inter togam
 tunicasqz gestauit.
 Socus dicit qz sit eiusdē fortis: vel qz seet. i. diuidat la-
 borez alterius: vel qz eū in re laboriosa lequat: vt a
 focco qui calcus est vtriqz pedi aptus: quonā foc-
 us se amico cū modū in vtrāqz fortuna pbebat. Sunt
 autē focij qui pari cōsilio z auctoritate rem simul ag-
 grediūtur. Et qui in re serā z laboriosa aliquozū pa-
 res sunt. Unde focij populi romani dicebant: ita cū
 his federe cōficeri: vt paucis ac belli participes eēt:
 Quis plus sit focus qz particeps. Comites qui con-
 sulēdo operāe pstando subsecūntur: z. p. in itinere
 re qui non sua causa iter capiūt: sed vt aliū prosequa-
 tur. Cesar cum se victorie pompeii comite esse mallet
 qz focij cesaris. Et generaliter quicūqz aliquē sequit:
 comes appellat. Luce. Est gloria comes virtut. Glo-
 ria eū sequit bonestate: sicut vmbra corpus. Sodales
 in rebus leuiozibus z fere in cōiuijs dicunt: qua
 si simul edales: vel quia federēt z essent simul in mē-
 sa: vel qz ex suo datis velci solerēt: vt qz inter se suade-
 rent qd vtile esset. Quintil. Et tēptius cōiuiua z p-
 uigiles focos aduocata sodalitiū turba solut? atqz af-
 fluens agerēt. Caius: Sodales sunt qz eiusdē collegij
 sunt. Cum eo sentire videt apud Luce. Antonius: qz
 Mozbanū questozē suū appellat sodale.
 Socialis z hoc sociale: qd est sociozū. An Sociale bel-
 lum qd cum focis gestū est: hoc dicitū est Bariticū:
 quonā a Baris rebellandi sulcitātū fuerat initiū.
 Sociale autem: quia omne latius picenum z etruria
 omnis atqz Campania: postremo italia cōtra romā
 consurrexerunt.
 Societas qst participatio. Liui. In fida regni societas.
 Societas dicebat focus. Plau. Ibo intro atqz illi so-
 ciono tuo iam interfirngā gulā.
 Socio as. iungo quasi focij focio appono. Col. lib. iiii.
 Et si quis cum sciētia sociauerit diligentia. Eius cō-
 posita sunt Associo/consocio eiusdē significandis cū
 primitiuo. Lactā. lib. vii. Licet anima z corpus con-
 sociata sint. Dissocio/deiūgo: sicut disuadeoz/dehoz-
 tor. Nam dis interdū non diuersitatē sed diuisione
 facit: sicut dissimilitudo/dispar z hmoi. Luce. Quozū
 dissimilitudo dissociat amicitia.
 Socordia. vide in dictione socozis.
 Socrates penul. corze. philosophus atheniensis vnus
 omnij sapientissimus iudicatus: qui philosophiā p-

turalē in moralem transiuit. Suidas. σοκράτης
 σωφροσικου λιθοξου ου και μητροσ παρπα-
 ρησισ μαιασ προσφου γρε μεροσ λιθοξο-
 οσασ τε και φασιν αυτου εργου ερισασ αδη-
 ρησιν επ δελυ μεροσ χαρισασ εσα φιλοσο-
 φησασ διαλο ακοισ αι αραξ αγουρου του κλα-
 ζο μεριου. Sic eq̄bilitatē in omni vita seruauit: vt
 idem semper vultus/eademqz frons/siue prosperis
 siue aduersis rebus existerit vsqz ad extremū. Plini.
 lib. vii. Serunt Socrate clarū sapientia eodem semp-
 vifum vultu: nec aut hilari magis aut turbato. Ita
 bunt duas vxores Xantippe z Xironē vno tpe. Que
 cum crebro inter se iurgarent: z ille eas esset solit? de-
 ridere: qz propter sedilimū hominē simis narib? re-
 calua fronte/pilosis humeris/repandis cruribus dis-
 ceptarent nouissime verterunt in eū impetū: z male
 mulcratū fugientēqz diu persecutę sunt. Quondā cū
 infinita conuicia ex superiorū loco ingrenti xantippe
 restitisset aqua perfulsus immunda nihil amplius re-
 spondit qz capite terfo. Satebā inquit futuz? vt post
 ista tonitrua inbor sublequere ē: interrogauit Alcibi-
 ades cur mulier tā acerbā domo nō erigeret? Quo-
 niam inquit Socrates cum illā domi talem pcepit
 oz/insueco z eperceoz/quo foris perulantē iniurijs
 facilius ferā. Itēz dicenti Alcibiade intolerandam
 esse Xantippes maledicentiā. Tu inquit nome tole-
 ras anseres clamore pstrēpantes? Illo annuēte quo
 niam mihi oua z pullos parit. Et mihi ait xantip-
 pe filios signit. Pater Socratis fuit Sophronis
 lapidarius: mater pbenareta obsterit. Qui in pau-
 perate beatissimus amicis olim audientibus Emi-
 sem palliū si nūmos haberē neminē poposcit omnes
 admonuit: a quo acciperet ambigiuis fuit. Sic audi-
 toz fuit Anaxagoz z Damonis: postea ad Archelaū
 ppheticum se contulit. Qui animaduertens naturalis
 speculationis fructū nullū esse: inuenit primus ethi-
 cen. i. moralem philosophiā ad quem transiens fert
 dixisse: que supra nos nihil ad nos. Hucroz est Xeno-
 phon Socrate n unqz de natura rerum neqz de subli-
 miozibus rebus disputasse: cum ea sint supra captū
 hominē. Et socratis varijs in omni partem diffusis
 disputationibus plures flurere discipuli. Et cum ali-
 aliud apprebderet: rebulminate sunt/ quasi familie
 dissentientes inter se: cum tamē omnes se philofophi
 socraticos z dicit vellent z esse arbitrent. Primuz
 ab ipso Socrate Plato a Platone Aristoteles z re-
 nocrates. Deinde ab anaxibene qui patientiā z duri-
 ciam in socratico sermone maxime adamarat. Lyn-
 ca. Cum ab aristippo quem maxime voluptarie dis-
 putationes delectarunt Lyrenai ca philofophia ma-
 nauerunt fuerunt etiā alia genera philofophoz: vt
 Eretricozū/ Megaricozū/ Pyrronicoz: qui se so-
 craticos esse dicerent. Unde philofophoz fons So-
 crates appellatus est.
 Sodalis. Vide in dictione socius. Hinc sodalitas z so-
 dalitiū que significant collegij multozū seu cōiuiū.
 Luce. Sodalitates me questozē sunt instituz. Idem
 in arte veteri. Venit in edes quāsdā in quibus sode-
 litiū erat futurū eodē die.
 Sodes quidā aduerbiū pationē vel exhortationem de-
 notans arbitrantur. Puscia. putat verbū. Sic enim
 quedā verba que in vlu desicunt personis: vt cedoz
 sodes/salue/sue/suris/instr/inquā/sozet/isto. Dicitur
 sodes/pro si audez: vt sis. p si vis: illico/pro loco.
 Sodoma ē. Sodomiū z Sodoma oz. plurali tñ: oppi-
 dum fuit iudeę. de quo legit in Gen. Anteqz subuer-
 teret dñs sodomā z gomozā. Et itēz: habitauit in
 sodomis. Solum? de situ iudeę. Ibi duo oppida: vnū
 Sodomiū: alterū gomoz. Hinc sodomite dicitū sunt
 sodomozū incolę.

Sodomito as. pe. pro. verbis obscens. Li. lib. i. of. La/ trocinari/ fraudare/ adulterare/ sodomitare turpe est sed dicit no obscene.

Sogdiana/ punitia asse que vt li. vj. scribit Ptolemus a meridie occulu bactriana. In ea sut vrbes Sariana/ Baruca z alexadria: qua vt Solinus ait: Alexander tertia codidit ad cõstelandos itineris sui terminos.

Solus a solon/ qd oscoz lingua totu significat. Na qui vnus est/ totus est. Dinc solitudo que z solitas a ve/ teribus dicebat. Sciendõ qd solus z vnus pro solus more superlatiuoz genitiu regit vt solus vel vnus omniu accipenser squamis ad os versis cõtra aquas natandõ meat: inquit Plin. Item dicimus solus vel vnus ex omnibus vel inter omnes. Et z singularita tem significet/ inuenit tamẽ pluraliter. Ter. in adel. Sole sumus. Quãdoqz solus dicitur deseruus. Air gi. lib. iij. geoz. Ne male tum libyge solis errat in ar/ uis. Teren. Venit meditatus alicunde ex solo loco. Idẽ: Nonne hunc abijci oportet in solas terras? Fa ctõz genitiu solius: z soli sole soli. Terẽ. in eu. Hi bi sole ridiculo fuit.

Solitaris a. um. vt Solitarius qui solus viuut. Dinc so litarius piscis z solitaria vita.

Soliloquus pe. cor. qui solus loquit. Et soliloquius qd per nos cõtempnãdo loquitur solenus.

Soliuagus pen. cor. qui solus vagat. Aug. lib. xij. de ci uidei. Nam cum animates als solitarius z quodam modo soliuagus. i. que solitudine magis appetat. si/ cuti sunt aquile/ milui/ leones/ lupi.

Solenis z hoc solenne per duplex: nn. qd omnibus an nis p̄glatre debet: compositu nomen ex solo z anno Gale. mari. Datores ritas solenitõz cerimonias p̄stititã scitã bene gerendã reru auctoritate zc. Dinc solenitas.

Soleniũ solenniũ z solennia solenniõz/ festa que singu lis annis certo tẽpore sunt.

Soliferreũ/ genus teli appellatũ/ quasi totum ferreũ. Nam solũ significat totũ z solidũ.

Solitaurilia/ imolatio triũ hostiarũ erat diuersi gene/ ris/ tauri/ arietis z verris: quia omnes solidi integroz copozis sint. Pl. li. viij. Si potiarur marti solitau/ ritibus piaculũ fieri. Hoc sacrificiũ censores: vt scri bit Aico. vr̄bem completo quinquennio iustrantes de sue/ ioue/ tauro/ faciebant.

Solũ dicitur omne qd sustinet: z vnicuiqz rei subiacet: vbi aliquid fundari potest. Unde aque superficies di citur solũ: quia nauis fundamentũ est. Airgi. lib. v. Subtrahiturqz solũ. Celeste stellarũ solũ est. Quis.

Astra tenent celeste solũ. Ennius so sola terraz plu rali numero dixit: Aer etiã solũ dicit: quia autũ suste/ taculum. Dinc solũ pro loco seu sedili ponit. Itẽ pro terra/ qd hominũ z animalũ fundamentũ sit. Col. li. ij. Naz qd sicco solo ingestũ z iam innocatũ: perinde ac si repositũ in hõreo non corumpit. Unde nata/ le solum dicimus patriã: hoc est terrã in qua nati su/ mus. Unde exul qui extra solũ: hoc est patriãz etecõ est. Airgi. lib. viij. etiã mensam appellauit solum. Et cereale solum pomis agrestibus augent. Rursum so lum inferior pedis pars: quã vulgo soleã vocat: que callosa fit z dura atqz dicalcatis. Licc. lib. v. rufcu.

Sibi amictui est scybicũ tegmen calciamentũ solo rum callum: cubile terra. Ambro. Mora facta solo at trita est plurimõz. Et solũ dicitũ est pro solea calcia/ menti z corio. Dar. Gordidus antiquas solitõz pro/ ducere pelles. Et mox dere luto putre vetusqz solum. Proprie tamẽ solũ terra dicit.

Sola solus fit/ qd solus cũ est exozus obscuratis omni/ bus aliis apparet. Tel vt scribit Diodo. ad Dypperi onis filii qui liber a romanis appellatus est/ qd liber

z vagus fit. Soles plurali numero /pro die legimõ. Airg. lib. iij. Tris adeo incertos cecca caligine solea Erramus pelago. Et soles solis splendor: eoz vel radij dicunt. Dar. Hibernis obiecta locis specularia pu ros Admittit soles z sine fece dies. Itẽ soles estus vel ardores solis. Dora. Corpõis erigui p̄canum solibus aprum. Hinc In solo insolas. de quo supra. Sol autẽ grece dicitur ἥλιος.

Solis insula est in mari indico semper rubes: zvt Soli nus refert: omni animantũ generi inaccessã: qm̄ eo ingressos vis circũfusi aeris cõfestim exanimat.

Solaris z hoc solare: qd est solis: vt radij solares annõ solaris: cum sol expleto per omnia signa circuitu ad id vnde digressus fuerat redit: qd fit fere. ecclxy. die bus. Et solaris herba que grece heliotropiũ dicitur: qd se cum sole circumagat etiam nubilo die. Tancus est eius sideris amor.

Solanus a. um. pe. p̄ idem qd solaris. Dinc Subsola nus/ ventus qd sub sole ouẽre nasci videt.

Solaris locus in quo bore ad sole cõpiciãtur. Dumõ romanis hoc staruile dicit. L. Papyrius cursor ad edem Quirini ante duodecim annis q̄ cuz Pyrrho bellatũ est. Na prius ortus tñ z occasus solis noia/ bantur: post aliquot annos adiecto meridie. Dicit z solaris locus in domo superior stratus. Hiero. li. ij. Reg. Auidit mulierẽ se lauante ex a duerso super sola rium. Nam latini solaris vocant plana recta qd greci domata: vt idẽ Hiero. est auctor. Dixeret solaris appellatũ iuris cõsulti vertigal qd pro solo penditur: titulo: Ne quid in publico fiat.

Solaris as. pe. pro. in altũ edifico.

Solstitiũ/ solis statio: cum sol ultra non p̄gredit sed re trocedere incipit. Singulis quippe annis duo solsti tia sunt. Antũ estiuũ: alterũ hyemale. Sunt etiã duo tropici: hybernus z estiuus. Hybernus quidem est per que sol transmittit octauã capricorni partẽ solsti tium hybernũ facit. viij. kal. ianuaris die quo tẽpo re sol altiores incipit circulos petere. Aestiuus vero per que sol octauã partẽ cancri transmittit solstitiũ estiuũ facit. viij. kal. Julij quo tẽpore remeare sol ad inferiores incipit circulos. Sane veteres solstitiũ se re vocant estiuũ: licet nihil adijciãt. Airgi. lib. i. Ge. Humida solstitia atqz hyemes optate serenas Agri cole. Na inuenias vbi adijciãt biunale vbi de byber/ no fit mentio. Col. lib. xvj. Cal. Ianuarij. Sol in ca p̄icornũ transtãt facit biunale solstitiũ.

Solan dicunt qd sole correpti sunt/ quẽ admodũ siderati qd sidere. Pl. Sic z solaris profunt.

Solipugna seu solifuga genus bestiole malefice qd acriõ cõcitatusqz fert calore solis vnde nomẽ trahit.

Solea qd solo pedis subijciãt: qnõz etiã id genus calceoz est: quo plantarũ calces tñ obtegunt ceteris. ppe re/ lictis nudis pedibus partibus teretibus superne pe dem vinciens anhis quas ligulas vocant. alio nomie suberes dicunt. Et a grecis crepidẽ: licet hec differre putet aliqui. Dicte solez qd sola pedibus subijciãt. Plau. in tru. Dare iam soleas atqz intro me acturus duãte. Funt autẽ quãdoqz solez dum solea capis p ea que solo pedis subijciãt ex ferro vel argento corio vel alia materia. Naz equis z bobus solez ferre ap plicãtur. Carul. Et lupinã amniũ graui delinqere cenõ ferreã. Et soleã tenaci iyozagine mla. Doni tur interdũ p calceo. Prop. Pro silite in lara nira pe dem solea. Item Solea genus piscis plantã similitu dine solez. de quo Col. Pl. lib. ij. Rumbi sole passe res habent formã planã. Et solea dicitur materia ro/ bozea super qua paries craticus extruit. Juue. Et so lea pulsare nates.

Soleariũ/ solearũ sutores. Plau. in aul. Solearij qstãt astant molochinãrũ.

Solutio ipsa solatio: et proprie rebus fit. Hiero. Dicitur solatia sumpta. Quintil. Licitatis miser solatium est habere rem viduam.

Solamen id est quod solatio. Cic. i. Lel. Et si illis plane orbatu esse magni tibi ferret mihi gratias ipsa solame. Virg. Solamenque mali de collo fistula pendet.

Soluo id est uti. quod ligati erant non ligati facio/enodo. Virg. lib. vii. Soluite gramales vitas capite orgia meum. Plaut. in am. Mam noctu hac soluta est nauis nostra e portu perisco. Sed quoniam quod debent quodam modo obligati sunt creditores: solvere etiam pro debitu reddere possunt. Cic. in Ger. Pro quo frumeto pecunia soluta non est. Hinc per transiacione solutiois vocabula ad omne liberatione quoquo modo facta transferuntur: magisque ad iudicium obligatiois quam ad numerum solutione. Unde solvere pro satisficere. Terent. in adel. Neque tu verbis vestras solues quod mihi re male feceris. Quadoque pro dimittere. Virg. lib. ii. geoz. Solue mares mitte in veneris pecunia primus. Quadoque pro liberare. Idem: Soluite corda metu teucris. Unde solutus riuus dicitur magnam curis liber. Idem Riuus soluto. Quandoque pro molle facere. Doro. li. car. Solutur acris byema grata vice veris. Soluere fidem est rumpere vel non seruare fidem. Terent. in ar. Soluti fidem. Et solvere est aperire. Col. lib. vii. Ea poro vena que in auro videtur esse amplissima sarmento prius verberat: deinde cum ad icum intumuit: cultello soluit. Composita huius verbi sunt: Absoluo: dissoluo: exsoluo: persoluo: et resoluo.

Solueno non sum significat non satisficere: pro eo quod obligatus sum sine pecunia: sine remuneratione. Cic. in phil. Tu nec soluendo eras: id est solvere debita non poterat.

Solutus a. um. inter significaciones quas communes habet cum soluo: ponitur pro raro: quod est contrarius ipsi. Colu. lib. j. Soli pinguis vel macri soluti vel ipsi: humidi vel seci.

Soluetis penult. cor. quasi solubilis: quod facile solui potest: vel quod solutus et non fideliter solutus est: ut nauis quam Hiero in insidiis mari Agripping fecit naufragiu.

Solui fuerunt populi iuxta Lycia quos Homerus pinguisissimos fuisse scribit: et a Belerophote devictos. Lome. tacitus de origine iudgorum. Alii clara iudgorum iuxta solymos carminibus celebratas. Homeri gente condita vbi hierosolyma nomine suo fecisse. Unde Juue. Interpretis legum solymarum. Et declinat solymarum. et hierosolyma e. Unde Hierosolymitanus.

Solon fuit vnus et septem sapientibus grece patria Salaminus: qui teste gellio lib. xvii. Athenis claruit: regnante Tarquinio puico Romae: hic atheniensibus leges dedit cum tanto temperamento compositas: quod pares gratia a senatu et plebe conhaberent: quibus plebs et senatus in summa prius essent dissensione.

Somato phylaces custodes corporis regio: quos latini pro vocabulo latrones dixerunt: quasi laterones.

Sonchos: herba quam scariola punicia vocant: et quam pini pinellam vulgus nominat.

Somatopeia: latine corporis factura. Et est figura cuius in corpore modo corporeo loqui introducit.

Sonus dicitur omnis vox et quicquid auribus percipi potest. Hiero. tamen in interpretacione Ps. docet sonum proprie dici cum additur factum modo sonus: et hoc non intelligitur. Soni tria sunt genera: aut enim voce consistat per fauces: aut flatu per tubam: aut pulsu per lyram et omnia crepitania. A sonus sunt Absonus: siue sono: inconueniens: alitonus: armisonus: bombisonus: bombu sonans. Consonus: conueniens et simul sonans. Dissonus: diuerse sonans: inconueniens. Dulcisonus. Et omnia habent penult. co.

Sonor: vehemencior sonus. Virg. Digno veluti cum flama sonore Virgea suggerit costis vinctis abeni.

Sonitus: us. pe. cor. id est quod sonor. Virg. li. iii. Dum flammam iouis et sonitus imitatus olimpi.

Sonos: as. au. act. Unde sonatus et sonatur. Doro. li. j. Ser. Digna sonaturum des nostris huius honorum dicitur et sono is. ut. ita. Bcat. Clamore et gemitu tepli resonauit. Est autem sonare musico aliquo instrumeto canere: et struere cum abito. Var. Non arguta sonat tenui psalteria chorda. Et resonant arbuta cicadis. Aliqui significat effigere: et sic struere cum actio. Idem Nec vox boies sonat. Danil. li. v. Aura per extremas resonauit flebile rupes. Aliqui pferre/pronunciare. Hiero. in plo. Dan. Et verbera fatear: vsq ad presentem die magis possum sermonem chaldaicum legere et intellegere quam sonare. Aliqui laudare. Idem in plo. Parak. Unde et nobis curge fut ut circurem? punicis quam vniuersis christi ecclesie sonat. Aliqui significare. Idem ibi: Sed et ipse appellationes non boies ut plerique existimant: sed vbes et regides et saltus et puincias sonant. Quas indicare exprimeret. Idem: Quid aliud sonant euangelia nisi nascere dominum ex maria virgine? Illud autem eiusdem habet nescio quid latentis energie vixit vox ut in aures discipuli auctoris voce transfusa fortius sonet: hoc est impunit vel ingredit. Quibus composita sunt: Absono: respōdeo seu iuxta sono. Per si. Reparabilis assonat echo. Interdum male sono. Consono: simul sono: consono: a quo Consonantia: concordia vocis que et vocalitas latine: grece euphonia dicitur. Circifono. Cic. lib. iii. offi. Tamē conducere arbitro: talibus aures tuas voibus vndiqz circifonare. Dissono: diuerse sono: dissono: Hinc dissonantia: vocu discordantia. Insono: valde sono: ut insonuinem. Intersono: in medio sono. Per sono: valde sono siue pfecte sono: vel sonando sono. Lactan. lib. j. Qui cum frequenter cythare cantu personaret: cithera appellar est. Hiero. de Pauli. Quibus doctrine academie gymnasia personabant. i. diuulgabant. Resono: proprie contra sonantē sono. Virg. Formosam resonare doces amaryllida syluas. Et resonare/sonum reddere. Apul. Et cicadarum cantu agri resonaret. Resonando representare/explicare. Hiero. i Job. Hec autem traslatio nulli de veteribus sequi interpretet: sed ex ipso hebraico/arabico sermone: et interdum hanc ob hanc sensum/nunc simul verum resonabit. Et illud: Quid si ipsam audissent bestia sua verba resonantē id est pferentē. Et omnia habet pe. cor.

Sonito: as. pe. cor. frequentatiuū est a sono.

Sonipes: pe. cor. significat celerē equū: a sonito pedis et pedibus sonet.

Sonorus: a. um. pe. pro. quod graue sonat: et proprie epitheton tepstatit est. Virg. Luctares vicos tepstatitescqz sonoras. Hinc sonorous et sonorousitas.

Sons: proprie dicitur cuius culpa iam sonat: hoc est erroris conuictus est. Unde insonitē dicimus est qui innocens repertus est. Item sons est qui cuius rei nocet.

Soniticus: a. um. pe. cor. quod nocet. Unde soniticus: morbus qui totū inuadit corpus. Ctenuleus. quoties morbus soniticus notat est significari Cassi? ait: qui nocet. Hoc autem intelligit quod perpetuus non quod tpe finit. Dini. Bagates lapis nomen habet loci et amnis Bagatis Licie niger est planus pumicosus: non multo a ligno differens: leuis: fragilis: odore si terat grauis: sicilia ex eo inscripta non delent: cum vixit odorē sulphureum reddit: sagat serpentes: deprehendit soniticū morbum et virginitates sufficit deprehendit inquit: hoc est vtrum perpetuū sit/an interualla habeat. Quis autem soniticus morbus est iusta causa absentie: interdū soniticū ponitur pro iusto. Neuius: Soniticus esse oportet causam quod odrem perdas mulierem.

Sophodes nomen poetę tragicę qui inter grecos prin-
cipatum obtinet. Hunc Cicerō diuinū poetā li. j. de
dicatione vocat. Hinc Sophocleus a. um. An-
de Carmina sophoclea.
Sophaei appellati sunt atri: a Sophano qui in africa
regnavit.
Sophia/latine sapiētia dicit: et eam pfitent/ sophi ap-
pellant. σοφοσ em sapiens doctus. Bar. Luz tibi
sit sophię par cura et cura deorū.
Sophista et sophistes dicitur qui sophię cauillator est.
Unde ea pars dialectices nomen sumpfit sophisti-
ce qđ sit Suidas ait sic: σοφιστησ πασ τεχνιτησ
και οσ λεκτορ ησ κηκασ και ο επηρεασωρ εκ/
ωρ επ τοισ λογοισ εστι και απα τεωρ και πολ/
λας η τελε επ τα λυραμισσοιλου. Lapid nō/
nunq̄ pro apparente et non existente sopho. Itē pro
sapiente nec nō et pro eo qui in arte rhetorica pponit
que imitari debeam. Plato docet sophistas eē rhe-
tores qui veluti venatores parati sunt ad capiēdos
iuuenū animos sophistica disciplina quā venalē per
vibes circūferunt verbo demonstrātes se oratores et
cauillis discipline esse professores: cum reuera sint cor-
ruptores. Aristo. lib. r. ethicoz. inquit sciētiā guber-
nandarū rerū pu. sophistę profitent: quozā nullus rē-
pu. gerit. Hinc anti-sophiste a Suetonio dicuntur in-
ter se cōpugnantes sophistę.
Sophistina artis dicit cōmentū et oratio ita cōposita: vt
vera esse videatur. Quo nomine etiā dicitur fraus/
deceptio/cautela.
Sophroniū nomen est femine per diminutiōnē adula-
tionis amatores prolati: et ab σοφροσυνη que est
pudētia deductū velut totula prudens.
Sophrōn/latine temperantia qua carnales frenantur libi-
dines: me in quez vitia mētē cōsentitē trabāt.
Sophrōnyę similiter temperantia/modestia/castitas.
Diero. contra Iou. Non enim vt male habetur in
latinis codicibus sobrietas est legēda: sed castitas/id
est σοφροσυνη.
Sopoz idem qđ somnus: quo sopozifer.
Sopoz as. pe. pro. sopozē inducere. Unde sopozatus
cui veluti irrigatus est somnus.
Sopio is. iui. itē. significat sopozō. Quinti. Illa statim
nocte iam totā domū ac familiā quies puma sopiue-
rat. Unde sopitum dicimus qui iam cepit dormire.
Argi. tamē sopitū somno dixit quasi irrigatum. Et
sopitus dicit qui sensus amisit: vulgo stramozitē di-
citur. Livi. lib. j. Jubes bono animo esse: sopitū fuis-
se regem subito ictu: ferrū haud alte in corpus descē-
disseriam ad se rediisse inspectū vulnus absterfo cruo-
re omnia salubria esse cōsidere prope diē ipm eos vi-
suros. Huius cōpositū est consopio/qđ est totus so-
pore obruoz. Cice. lib. j. tul. Num igit eū curare cen-
ses cum luna laborat aqua consopitus putatur: vt eū
dormientē osculetur?
Somnus Dicitε σπρος: latine apud antiquissimos sy-
pnus: postea sopnus/mutata aspiratiōe in s et v in o:
sicut fit in herpillon serpillū. Sunt tamen qui magis
somnus usurpent sine p. Et dicit somnus cū dormi-
mus. Arg. lib. j. geoz. Nec somnos abumpit aura
quetoa. Somniū do illu io quā patitur cū dormi-
mus. Diero. ad Eusto. Nec do sopoz ille fuerat: nec
vana somnia quibus sepe deludimur. Nonit quan-
doz somnus pro deo. Bar. Et qz nulla venit: tu mi-
hi somne veni. Ser. ta nē cōmē. lib. v. en. ait: Somn-
ipse deus somnium qđ dormimus. Infomniū quod
in somnis videm: vt falsa ad cęlū mittit infomnia
manes. Sciendū tamē vt Dacro. docet qz eozū que
dormientes videre nobis videmur: quinqz sunt gene-
ra somniū. s. viso/infomniū/oraculū/visus qui a grecis
phantasma dicit. Et his infomniū et phantasma cuz

falsa sint interpretatiōe non indigent: tria reliq̄ va-
tes interpretant. Et oraculū quidē est cū quis infom-
niū aliquid nobis denunciat. Viso cū id quis videt
qđ eodē modo quo apparerit euenit. Somniū au-
tem proprie vocat qđ regit figuris et velat ambagi-
bus nō nisi interpretatiōe intelligēdis. A forma sic
infomnis: qđ est perugil. Unde infomnes noctes di-
cuntur perugiles.
Somnio as. per quietez aliquid quasi vigilans video.
Cū somniator apud genestm. Plau. in cur. Quos
tu mihi lufcos liberos quos sumanos somnias ad est
somniaō loqueris. Aug. li. de ciui. dei. absolute po-
sunt. Et dormiunt in loco illo et somniant.
Somnifer a. um. qđ affert somniū. Pl. lib. xvij. Cūqz
somniafer etiā factio papaueri.
Somnificus a. um. qđ somniū inducit: vt vis somnifica.
Somniculosus a somniculo magis fit qđ a somno: et is
dicit qui ad somnos vacat. i. somno plen et ignauig.
Interdū dicit non qui somno indulget: sed qui som-
num inducit/ habetqz vim somnificā. Unde Linnat
aspidem vocat somniculosam: nō qz ipa dormiat/ sed
qz vi somnifica homines percussos enecet.
Somnoziū apud antiquos dicebat id qđ infomnis vt
dicit. Bar. Hinc somnozinas imagines affat.
Sora fuit oppidū volcoz. de qz Livi. li. ix. Et Juce. et
meminit cū ait: Optima sora aut phab: ateriē dom.
Sorzace/mons in phalificis apollini sacer: quo spelica
cooperta latebā sibi elegit diu? Siluester. Et gene-
ris neu: qđ et hęc sozas et hoc sorzace is. dr. Syr. lib.
vii. Et sacri pbebo sorzace frequētā. Virgil. lib. ij.
Sūmę deū sancti cultos sorzace apollo. Itē dicitur
sorzace is. sicut peneles et peneles.
Sorbeo es. bui. itum. Unde sorbitio. Dicit et sorbo is-
pl. ptum. Est autē sorbere deglutire quicqz in olle: sa-
citiū verbum: a sono vocis quem faciūt qui sorbent.
Transferē et ad alia. Diero. in paulo. Fontē lucidiss/
mū ostēdis tātmodo foris eundē que generat ter-
ra sorbebat. Huius cōposita sunt Absorbeo vel ab-
sorbo. Luc. lib. iij. Absorpsit penitus rupes et recta
ferarū. Aug. lib. vij. con. Burges tā morū cartbagi-
nensū quibus negotioa feruēt spectacula abforbue-
rat eū infamia circensū. Erbeo vt epozbo/ extra sor-
bere. Cice. lib. ii. Pbil. In sanguinē ciuilem erbauste
vel potius epozbit. Plau. in epi. Jam ego me con-
uertā i hirudinē atqz eoz epozbeo sanguinē. Obfor-
beo vel abforbo/ torū sorbeo. Idē in cur. Cū aqua?
Si frusculēta est: da obfecro/ beret obforbea.
Sorbizio/ ipse sorbere dicitur. Persi. Barbarū hęc crede
magistrū Dicere sorbitio tollit que dira cicure. Livi
dim. est sorbitiūcula. p qbo qz defacili sorbet.
Sorbites/ idem quod sorbitio: a quo fit diminutiū sor-
bitiūcula.
Sorbulo as. diminutiū a sorbeo. Et proprie est parus
sed frequēter sorbeo. Ter. in adel. Et cyathos sorbil-
lans paulatim hunc produca diē.
Sorbū/ genus fructus similis pyri qđ sicca aliū silit.
Bar. Sorba sumas molles nimū durācia vētres.
Apri hęc puero qz tibi poma dabis Col. Sorba ma-
nu lecta in vzeolos picatos adūctio.
Sordes imundicia: a quo sordidus.
Sordidus a. um. qđ est sordibus infectū. Livi. Teren.
Bar. loco nō humili solū/ sed etiā sordido ortus.
Sordeo es. dui. sordidus sum. Pl. lib. xv. Cū ius
re non fortassis creder aliquis/ cum hęc quozqz nostra
friola existimētur ad eoz delictis/ tunc que ad la-
lutem pertinent.
Sordesco sordidus fio: vt qui sordeat/ sordescat adbuē.
Hinc epozdesco/ qđ ē valde sordesco. Hel. Cur ergo
non patimur nomen phibolopie illustissimū in ho-
mibus decerrimis epozdescere.

Sordido as: sordidū facio: sēdo. Aug. lib. 1. confes. Di-
lata est ita q mundatio mea: quasi necesse esset ut ad
huc sordidarer si viverem.

Sorax animal paruum a sono vocis quē rodendo facit.

Sorde in dictione: Das. Hinc souceus a um: et So-
nicinus a um. Unde Sorcinus dōtes dixit Plaur.

Soro: dicta est q qñ seorsum a sua stirpe nascit: sepaf qz
ab ea domo in qua oritur: et in aliā familiā transgredi-
tar: vel soroz quasi diuersa sorte orta.

Sororius dicitur est cui soroz mea nup sit. Similiter fra-
ter et sorozis filius sorozius dicitur.

Sorozie: puellarā mame vocant cū intumescunt.

Soros grece: apud nos aceruus siue cumulus dicitur.

Unde Serapis quasi soros apis.

Sors a serie dicitur s'm Tar. ponit p fortuito alicui rei
euentu. Qñ Sorsio: verbū. Aliquādo pro fatali ne-
cessitate. Virg. Hic erit illis sorte tulit. Quid sit
sors Aug. in psal. Interpretatione ostēdit his verbis

Sors est res in dubitatione humana diuinā indicās
voluntatem. Nam et sortes miserunt apostoli: electi
sunt duo iudicio humano: et electus de duobus iudi-
cis diuino. Unde scribitur. Cecidit sors super Da-
uidam. Ponitur ergo sors pro gratia qua saluamur:

quia in sortem non est electio: sed voluntas dei. Nā
vbi dicitur. Iste faciet: ille non faciet: merita considerā-
tur: et vbi merita considerantur electio est: non sors.

Quomā autē deus nulla merita nostra inuenit: sorte
volūtas sue nos saluos facit: quia voluit: non quia
digni sumus. Nec est sors. Unde in actibus aposto-
licis. Quia exultinasti donum dei pecunia compara-
ri: non est tibi pars neqz sors in fide hac: id est grā nō
pines ad illaz gratiā quā gratis oēs accepimus. Et
sortes ex pmissione dei ptes hereditatis vocant: que
populo sunt distribute. Unde tribu leui sceptrum est
nō habere sorte inter fratres suos: q ex eorum deci-
mis sustentaret. Hinc sors dicitur patrimoniu. Unde
confortes et confortia: qui aliqd patrimoniu simul ha-
bent. Et sors summa est siue caput et prima pecunia
que cōfertur in societate: ut inde lucrū fiat. Teren. in
adel. Hic mihi etiā de sorte nunc venio in dubiū: hoc
est de pugio quo empta erat fiducia. Unde cōsortes
qui tantūdem sortis attulerāt ad societate: quantum
ille cum quo est societas. Item sors est fatalis neces-
sitas siue parte: q ita vnicuiqz sortitū sit ut ipse vo-
luerunt. Virg. Hic erit illis sorte tulit. Item di-
citur iudicium. Idem. Nec vero he siue sorte dare si-
ne iudice sedes. Tractum ex romano more. Non em
iudicēbatur: cause nisi per sorte ordinat: nā quo tem-
pore cause agebantur: conueniebant omnes: et ex sor-
te dierum ordinem accipiebant: puta q post triginta
dies causas suas exquerēt. Item Successio ut in
hymno. Et cum dies abcesserit: nocteqz sors redue-
rit: mūdi p abstinētiā ipi canamus gloriā.

Sorilegus penul. cor. qui p sortes futura pgnūciat et q
per sorte aliquid eligit. Hinc sortilegiū.

Sorsio: iris: sortes facio: siue p sortes aliquid recipio: et
forte aliquid consequor. Lactā. lib. vii. Qñ apparet
homine q eo vitur immortalē sortitū esse conditionē.

Sueto. in Aug. Ex stirpe macedoniā sortitus. Aliqñ
Sortiri significat disponere: Virg. Sic fata deū rep-
sortitur voluitz vices sic vertitur ordo.

Sortito penul. pdu. aduerbium qualitatis significat ex
forte Dof. li. car. Lupis et agnis qnto sortito obtigit

Sospes generis cōmunis: qñuis Sospita femininū ha-
beat. Et nō solum qui feruar. i. saluus est sospes di-
citur: sed etiam qui feruar. Unde Ennius sospitē pro
seruatore posuit.

Sospitalis: q sospitatē dat. Plau. in pseu. Quis est qui
morā occupato molestā obulit q tibi ospitalis fuit.

Sospito as: penul. cor. incolumē seruo. Luuius. libro. j.

Propicius suam semp sospirat progeniē.

Sosia: nomen viri propiū apud comicos.

Sotratus fuit vir Reginita Laodomantis filius.

Soter: ut Lice. in ver. acti. iiii. inquit vno verbo expri-
mi nō potest: cum eum significet qui salutem dedit.

Soteria salus: soterion salutare dicitur.

Sotularis: calceus. Hiero. contra Iouinia. Legimus
quendam apud romanos nobilem cum cū amici ar-
guerent quare vrozem formosam et castam et diuitem
repudiasset protendisse pedem et dixisse eis: Et hic so-
tularis quez cernitis videtur vobis nouus et elegas:
sed nemo scit ppter me vbi me pemat.

S Ante P

Spado: et eunuchus grece dicti omnes sunt in nullo dif-
ferētes: nisi q elegantius et magis atticū est eunuchū
q spadonem dicere. Sit autem Spado ab οπαδω
quod est aufero: euello: q ab eo pars maxima virilit-
tatis auferatur.

Spadix teste Hel. lib. ii. est auulsua palma ternes cui
fructus: B ē palmes. Est et color. Virg. li. iij. ge. Lupa-
riat: totis aiolus pect: honesti Spadices glauciqz

Spadicus penultima. pducta color qui et pbenicus: id
est coccinus: q non sit dissimilis fructui palme arbo-
ris nondum sole incocto.

Spera: latine globus: et id est qd ex omni exteriorē par-
te rotundum apparet. Nonnunqz etiā Sphera cuius
ph. aspirato scribit. Nā grece σφαιρα dicta: ut Et-
sebius lib. ppara. quasi sphaera: hoc est corp⁹ ethereū
Danil. Angit sphaera totū pncipit olympū. Hgita.

Sphera est species qdā in rotādo cōformata oibus
ex partibus equalis apparet. Quis diminutiū est
Sperula et spherula: parua rotūditas.

Spartha: lacus in atropatia: in quo sales nascuntur et cō-
gelantur.

Spargapiles: fuit teste Herodoto fili⁹ Tomyris mas-
sagetarum regine.

Sparta. et sparta es: eadē est que et Lacedemon vides
Laconie in peloponneso: Sparto Pboronei filio: q
eā cōdidit appellata Sparta. fuit autē ciuitas gre-
cie insignis: q diu cū arbenicibus grauiā bella gessit:

q Lycurgi legib⁹ optime instituta fuit. Ab ea dicti sūt
Spartiate: sparte: et Spartani: Spartiatis legim⁹ in
lib. Dacab. romanis fuisse confederatos. Virgil.

Heloces sparte catulos acereqz molossus Dalce fero
pingui. Idē. Virginitas habitūqz gerēs et virginis
arma Spartane. οπαρην latine filia: linea carpēta-
riū siue rubrica trāfferri pot. Suidas. οπαρην οχο-
ρια οπαρην ηπολιον τωρ λακεδαμονιω ο-
απο τω ηνο οπαρην κατ οπαρην τωρ.

Spartacus famosus gladiator fuit ex thracia oriū dus.
roboze animi et corporis stans: q vna cuius Libyso et
enomao effracto Lētuli ludo gladiatorio cū. lxx. gla-
diatoribus erupit capua manuqz seruoꝝ cōgregataz
quasi iusto exercitu cōparato bellā ingens excitant.

sed victus a Crasso fuit. De quo Luc. Et simili cau-
sa caderes qua spartacus hostis.

Sparte sunt vitētia ad maioris sumē pecunias capiē-
das. Nā moꝝ em receptacula variis noibus appella-
ta fuere. Nā ut facci: facculi: faccelli: crumene scorce
et mātice et marsupia: ita fisci: fiscine et fiscelle.

Spartum: genus herbe apud hispanos frequētis. Qui-
dam latini banc Benitam interpretant. A spartum
fit sparcus a um.

Sparus seu sparum: telum rusticum in modum pedis
recuruum. Virgilius libro. r. Agrestiqz manus ar-
mat sparus. Sal. Sed ex omniū copia circiter quar-
ta pars militaribus armis instructa: ceteri ut quosqz
calus armauerat sparis aut lanceis: alij psecutos sis-
des portabāt. fectus. Spara parvissimi generis sūt

